

D Z I E C K O G Ł U C H E

C e l n a u c z a n i a

1. Zapoznanie słuchaczy z właściwościami psychofizycznymi dziecka głuchego.
2. Wyjaśnianie tych właściwości drogą zapoznania z patofizjologią wyższych czynności nerwowych dziecka głuchego.
3. Rozwijanie umiejętności poznawania dziecka głuchego na tle jego warunków środowiskowych i w procesach dydaktyczno-wychowawczych.
4. Rozwijanie umiejętności wiązania przyczynowego różnych zjawisk zachodzących w warunkach życia dziecka i jego reakcjach i rozwoju.
5. Rozwijanie życzliwego zbliżenia słuchaczy do dziecka głuchego i ~~rozwijanie~~ ~~zainteresowanie~~ zainteresowanie trudnościami w jego rozwoju oraz metodą rewalidacji społecznej.

P o d z i a ł m a t e r i a ł u

III i IV semestr po 1 godz. Tygodniowo. Razem godz. 30.
Podziału tych godzin robić nie należy, byłby bowiem zupełnie teoretyczny, gdyż winien być uzależniony od celu, warunków pracy, zespołu słuchaczy i ich spostrzeżeń w czasie praktyki.

T e m a t y k a

- Dziecko głuche. Trudności terminologiczne, klasyfikacyjne i statystyczne.
- Analiza wyników etiologicznych i wynikające stąd założenia profilaktyczne.
- Patofizjologia wyższych czynności nerwowych u dziecka głuchego.
- Dynamika rozwoju u dziecka głuchego.
- Charakterystyczne właściwości kształtowania się odruchów warunkowych u dziecka głuchego, w powstawaniu dynamicznych układów strukturalnych i stereotypów dynamicznych.
- Właściwości rozwoju I układu sygnałowego i przyczyny tego.

Trudności w kształtowaniu II układu sygnałowego. Charakter "biografii słowa" u głuchego.

Przyczyny nieprawidłowości we współdziałaniu I i II układu sygnałowego.

Właściwości psychiki głuchego w procesie poznawania świata, w pracy i w kontaktach społecznych.

Wynikająca stąd charakterystyczna postawa tych dzieci i konsekwencje życiowe.

Wyjaśnienie mechanizmu oddziaływania metody rewalidacji społecznej w świetle nauki Pawłowa.

Z a k o ń c z e n i a m e t o d y c z n e

W wykładach tych należy korzystać m.in. z doświadczeń i obserwacji, jakie słuchacze ww ew. zebrali w czasie pracy swojej w zakładzie głuchych, albo jakie prowadzą w czasie praktyki w szkołach i zakładach dzieci głuchych.

Wybrane przykłady konkretne z życia należy analizować i wyjaśniać zachodzące zjawiska w świetle patofizjologii wyższych czynności nerwowych dziecka głuchego. Należy też omawiać spostrzeżenia słuchaczy z reakcji dzieci w czasie zajęć wychowawczych na lekcji i w czasie wypoczynku i wdrażać do przyczynowego wiązania różnych zjawisk zachodzących w warunkach życia i pracy dziecka z jego reakcjami i rozwojem.

Wykaz lektury

Wskazane przez wykładającego odpowiednie ustępy z następujących książek:

1. Pawłow - Wybór pism, PZWL, 1951.
2. Pawłow - Dwadzieścia lat badań wyższych czynności nerwowych, PZWL, 1952.
3. Pawłow - Wykłady o czynnościach mózgu, PZWL; 1951.
4. Iwanow-Smolenski /A.G./ Zarys patofizjologii wyższych czynności nerwowych, PZWL, 1951.
5. Szkoła specjalna, kwartalnik od 1924 r.
6. Uczebno-wspitatelnaja rabota w specjalnych szkołach. Seryjne wydawnictwo Instytutu Defektologii w Moskwie.
7. Pedagogičeskija cztienia iz opyta obuczenia u tugouskich dietiej. Moskwa, 1954.